

dette Forslag Sognekommunerne? Der paalægges dem i de første 15 Aar i ethvert Tilfælde at skulle udskrive Skatter efter 3 forskellige Regler. Først Formueskatten i Forbindelse med Lejlighedsskat, som lignes efter den Regel, at man takserer en Mands hele Formue og saa trækker hans Gæld fra. Dernæst takseres hans Formue nok en Gang, og der trækkes Gælden ikke fra. Denne Ligning sker med visse Procent i Forhold til Ejendommens Værdi. Endelig for det tredje skulle vi i de første 15 Aar jo ogsaa blive ved at ligne efter Hartkornet. Det er langt mere indviklet end før. Der til kommer yderligere, at vi tre Gange i Løbet af de 15 Aar for enkelte Aar skulle lægge to Ligninger. Naar der lægges Ligning for 1903, skulle vi for det første halve Aar have alles faste Ejendomsskatter lignede efter Hartkornet, men for det sidste halve Aar fra Juli 1903 skulle vi have $\frac{1}{4}$ af de faste Skatter lignet paa Ejendommene efter Reglerne for Ejendomsskyld og $\frac{3}{4}$ efter de gamle Hartkornsskatter. I 5 Aar blive vi saa kørende paa det, men saa kommer der i et Aar to Gange Ligning, først en med $\frac{1}{4}$ efter Værdien og $\frac{3}{4}$ paa Hartkornet og siden en anden med Halvdelen af hvert osv. Der er altsaa disse tre forskellige Regler med Hensyn til Skatternes Paaligning. Jeg anfører ikke dette som en Indvending mod Forslaget, jeg kan godt se, at det ikke kan være anderledes, men at man maa finde sig i, at der ved Overgangen bliver mange Vanskeligheder for Kommunerne, specielt for Sogneraadene, at overvinde. Men man skal ikke bilde sig ind, at man her har fundet noget simplere og langt behageligere at arbejde med. I den Henseende var Kommissionens Forslag langt, langt lettere for Kommunerne.

Med Hensyn til det næste Afsnit, Tilskuddet til Kommunerne, skal jeg gøre opmærksom paa, at Skattereformen oprindeligt gik ud paa, at man gennem den Indtægt, som skabtes for Statskassen gennem Formue- og Indkomstskatten, lettede Kommunernes Byrder. Man havde taget Hensyn til, at Kommunernes Udgifter i mange Aar uretfærdigt vare stegne, at Folk Aar efter Aar havde haft stigende Udgifter paa Hartkornet. Derfor gav man Statstilskud, saaledes at det blev muligt at foretage endog betydelige Lettelser af Kommunernes Skatter, saaledes at disse kunde føres tilbage til det Standpunkt, hvor de kunde siges at have staaet for en Del Aar siden. Dette Grundlag er man kommen væsentlig bort fra, selv om

man endnu ogsaa har lidt Statstilskud. De $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Statstilskud, som her er Tale om, vil ikke i væsenlig Grad forhindre, at vi fremdeles i Kommunerne — forudsat, at Lovforslaget vedtages, som det foreligger — ville komme til at benytte vel ikke Hartkornet alene, men dog dette i Forbindelse med Ejendomsskylden som Grundlag for de stigende kommunale Udgifter. I saa Henseende er dette Forslag i ethvert Tilfælde efter min Mening ikke saa godt som Kommissionens Forslag, og disse Betragtninger føre mig ogsaa til her at fremsætte nogle Udtalelser, som ikke have været fremme tidligere under Forhandlingerne, som jeg ogsaa gerne vilde lægge Udvalget paa Sinde, og det var det, om man ikke kunde tage den Tanke op, som findes i Kommissionens Forslag i § 40 i Forslaget om en Formue- og Indkomstskat til Staten, hvor Talen er om at lade Kommunerne faa en Del af Formueskatten. Jeg minder igen om, at Ejendomsskylden i Virkeligheden er en Formueskat, kun med den Forskel, at der ingen Hensyn tages til, om den, der besidder fast Ejendom, er Ejer af den hele eller kun en Del af den. Derfor synes jeg ogsaa, det vil være naturligt at sige, at have vi paalagt en fast Ejendom forlods og uden Hensyn til, om vedkommende Mand ejer det hele eller ikke, at bære en større Part af de kommunale Udgifter til Amts- og Sognekommuner, vilde det ogsaa være ret naturligt, om vi sagde til denne Mand, der har sat en Del af sin Kapital i en saadan fast Ejendom og nyder en sikker Indtægt gennem sin Rente: Du skal ogsaa tage din Part af de faste Udgifter gennem en Formueskat til Staten, der tilbagegives Kommunerne, saa at du ogsaa kommer til at bære din Del af Udgifterne i den Kommune, hvorfra du har din Indtægt. En saadan Ordning vilde ganske vist medføre, hvis det skulde betyde noget, at vi maatte højere op med Formueskatten til Staten, end der her foreslaas. Men jeg kan heller ikke se, at der var noget forkert i at komme dertil, vel at mærke, naar det skete, som jeg her har nævnt, under Henvisning til, hvad Kommissionen i sin Tid foreslog. Lad os igen huske paa, at samtidig med, at vi forlange en ren Formueskat til Staten, skal al Formue i faste Ejendomme forlods bære sin Del af Kommunens Udgifter. Saa selv om vi gaa højere op med den rene Formueskat, ville de, der besidde Formue, dog ikke med Rette kunne føle sig forurettede, thi foruden dem maa alle,